

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVIII. ročník

číslo 10/říjen 2022

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	křesťanství (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci, dočasně pozastaveno)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	Úvahy nad Úvahami 2	11
Staršovstvo		Soud v žalmech	
Zápis z 830. schůze 3. 10. 2022	3	Jak uzdravit lidské srdce	12
Střípky ze staveniště	4	(nová vánoční hra)	
Zpráva stavební komise za září		Prosba	13
Autorozhovor	6	o fotografie ze sborových dovolených	
Lída zpovídá Lídu		Večer důvěry	14
Branka pro děti	7	se Slavností světla – pozvánka	
Rozhovor Hádej s kým	9	Taizé na 12. 11. v Praze	
Co právě čtu	10	Kontaktní informace, tiráž	15
Z Česka až na konec světa			

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u říjnového vydání Brány. Jak jste si možná všimli, po velké nabídce zážitkových článků z minulého čísla je tenčí, rozhodně však stojí za přečtení. Hlavní roli tentokrát hrají naše pravidelné rubriky. A protože většina z nich vznikla poměrně nedávno, myslím, že bychom si v tomto úvodním slově mohli shrnout, jaké všechny to vlastně jsou.

Každý měsíc si hned na začátku čísla můžete přečíst *zápis ze schůze staršovstva*. Jeho jednotliví členové pravidelně přispívají také tzv. *autorozhovory*, ve kterých zpovídají sami sebe. Kdo jiný by na ně mohl vymyslet trefnější otázky? O úspěšném postupu i nevyhnutelných zádrhelích rekonstrukce našeho kostela se můžete dočíst ve *Střípcích ze staveniště*, své povědomosti o ostatních členech sboru si zase můžete přezkoušet v rozhovoru *Hádej s kým*. Pro nejmenší je pravidelně připravena *Branka pro děti*, které navazuje na témata posledních nedělních škol. Na pokračování nyní vychází také *Úvahy nad Úvahami*, texty původně vzniklé pro účely ranních modlitebních setkání vedoucích na táboře Pecka.

Kromě těchto pravidelných rubrik se můžete v tomto čísle těšit např. na tip, co si číst za sychravých podzimních večerů. A co se bude nacvičovat během nedělních odpolední? To se dozvíte v upoutávce na letošní vánoční hru. Pozornost věnujte také konci Brány a prosbě na pamětníky všech uplynulých sborových dovolených.

Na závěr ještě zajímavost o titulním obrázku čísla. Ten totiž nevytvořil žádný malíř či grafik, ale je dílem umělé inteligence. V poslední době nastal velký rozmach služby na internetu, do které napíšete zadání v angličtině, v našem případě „dřevěný kostel na podzim“, a program sám vygeneruje zcela originální dílko, které můžete i šířit. Fascinující, že? Můj manžel Tadeáš teď generuje obrázky v jednom kuse. ☺

Přeji pěkné říjnové čtení!

Eva Friedrichová

STARŠOVSTVO

Zápis z 830. schůze (3. 10. 2022)

V pondělí 3. 10. se sešlo staršovstvo na své 830. schůzi. Po úvodním biblickém programu Marie Procházkové se projednávala hlavní témata schůze. Jako první se řešila probíhající *rekonstrukce*. Komise pro rekonstrukci poreferovala o jejím stavu, více ve článku „Střípky ze staveniště“.

Velkou diskuzi si zasloužila zahrada, ke které jsme dostali připomínky a návrhy od profesionála. Projednávaly se možnosti živého plotu před kostelem, trávník a obecně plocha mezi kostelem a Evenem, vhodné řešení drenáží v zadní části zahrady, kde se při dešti kumuluje voda z celé skály, i budoucnost provazochodického popruhu (schválně, věděli jste o něm?).

Komise pro výběr faráře informovala o plánech, jak hodlá při výběru postupovat. Bratru faráři Pecharovi sice končí úvazek až 31. 8. 2024, ale přesto je třeba začít konat již nyní, protože jde o činnost časově náročnou.

Probíhají přípravné práce k vánoční hře a seznam účinkujících se úspěšně plní. Aktuálně je přihlášeno 27 mladých herců a hereček.

Schůze skončila překvapivě brzy, ve 21 hodin.

Zapsal Lubor Kolář.

STŘÍPKY ZE STAVENIŠTĚ

(zpráva komise pro rekonstrukci za září)

„Dokud se tohle nevymyslí, tak se nehnem z místa. My už tu podlahu potřebujeme zalejt a na to to musí bejt jasný.“

„No a může to přesunout? Aspoň dát vejš?“

„Zavolejte mu někdo, jestli přijde.“

„Ta příčka nám pár čísel sebere, tady musí bejt nějakej manipulační prostor, to se dostáváme tak asi sem. A to se sem má vejít kotel, rozdělovač a všechno to vedení. Říkám vám pánové, ta výlevka se sem nevejde.“

„Podle mě výlevku nepotřebujeme. Kýbl se dá vylejt do záchoda.“

„Tak to chci vidět, jak budete v tom umyvadylku na záchodě ten kýbl napouštět.“

„Tak prej tu bude za pět minut.“

„Bidetovou sprškou?“

„No ne že by to nešlo, ale je fakt, že nějakej kohoutek, pod kterej se vejde kýbl, by se hodil.“

„A někam to musí vodtejkat.“

„Pude vůbec votevřít to okno?“

„Já vám říkam, nejlíp byste udělali, kdybyste to okno zazdili. Stejně ho otevřete nejmíc tak takhle.“

„Tak ten kotel namáčkněte co nejmíc na tu jednotku vzduchotechniky.“

„Ale tam máte tu příčku, to stejně bude tady.“

„Potřebujem tu příčku?“

„Jako že ta zvukotěsná stěna bude až sem?“

„Spíš že tady budou normální otevírací dveře. Ty izolujou dost. Hlavně žádný posuvný.“

„No tak jo, na příčku rezignujuj. Jestli tam teda všem těm budíkům nevadí ten kohoutek.“

„Ně, to je úplně jedno.“

„A tu vodu chcete ví st pod povrchem?“

„No samozřejmě. Zasekat do těch palubek, stejně tu budou obklady.“

„A nezamrzne to?“

„To stoprocentně zamrzne.“

„Tak to povedem po povrchu, no.“

„Eště se tam musí vejít ta plynová trubka. Ta musí jít po povrchu.“

„Natřená na žluto, že jo?“

„Stačí žlutý proužky.“

Tak takhle nějak vypadá pár minut kontrolního dne. Stále se něco vymýšlí a mění, pořád se něco děje a jsme za to rádi – tempo se oproti létu výrazně zlepšilo a výsledky práce jsou vidět. Hrubá podlaha je položena, lavice ve výrobě, natírají se okna a opravují se stěny. Elektrikář, vzduchotechnik a vodař mají téměř hotovo, ti už budou v podstatě jen usazovat koncová zařízení a uvádět přístroje do provozu. Nejvíc práce teď mají truhláři, lakýrníci a paní kreslířka s obrazy podobenství.

Děláme vše pro to, aby byla rekonstrukce co nejdříve zdárně dokončena. Dodavatel nicméně přiznává, že se v posledních několika týdnech několik věcí zase zdrželo a že se práce pravděpodobně protáhnou až do začátku listopadu. Sice nám bude podle dohody něco platit za každý den zpoždění, ale to nás zas tak moc nezahřeje.

Prosíme vás o pochopení, a abyste neustávali v modlitbách ani ve finančních příspěvcích.

David „Blaf“ Slabý

AUTOROZHovor

Lída zpovídá Lídu

Všichni členové staršovstva byli požádáni redakcí Brány, aby sepsali samorozhovor...

■ *Jak se vlastně jmenuješ? Lída, nebo Ludmila?*

Jmenuju se Lída, mám to napsané ve všech dokumentech. Můj otec totiž nechtěl, abych se jmenovala stejně jako svatá Ludmila. Až do školního věku jsem ale byla buďto Lidka, jak mi říkali v rodině, nebo Lida s krátkým i, jak se to vyslovuje na Vysočině, kde jsem vyrůstala. Na tu Lídu jsem si těžko zvykala, ale nějak jsem si už jakžtakž zvykla.

■ *Jak ses dostala do Braníka?*

To vím úplně přesně. Poprvé to bylo v roce 1995, kdy nás i s dcerami pozvala manželova kolegyně na vánoční hru, ve které hrála její dcera. Dodneška si pamatuju, jak mě to představení uchvátilo. V té době jsme byli tzv. něcisté neboli hledající, prošli jsme si jogínským obdobím, já jsem pak občas zašla do katolického kostela.

V dětství jsem zažila z matčiny strany silně věřící katolickou rodinu, ale můj otec byl militantní ateista. Vzpomínám si, jak maminka se mnou a s mojí sestrou večer klečela u postele a modlili jsme se Otče náš a Zdravás Maria, ale nesměly jsme to říct tatkově. Takže moje cesta k víře opravdu nebyla lehká.

Když jsem pak už jako dospělá s dětmi začala chodit do Braníka, farář Rejchrt se mě starostlivě ptal, jak se v Braníku cítím, a já mu s úlevou

a upřímně odpověděla, že jsem ráda, že konečně můžu být někde v duchovním slova smyslu doma. A tak to zůstalo doteď.

■ *Co ty a branické staršovstvo?*

Tak hlavně je to spíš „mladšovstvo“. To mě ze začátku trochu překvapilo (občas říkám, že já jsem tam ta jediná opravdová starší), ale cítím se tam dobře.

Kandidovala jsem jednak proto, abych přebrala rodinnou štafetu po svém manželovi, ale především v dobrém slova smyslu z pocitu povinnosti. Branický sbor mi hodně dal a měla jsem pocit, že bych se o něj měla „starat“ trochu víc než jen členstvím.

Ve staršovstvu jsem navázala na své předchozí aktivity, hlavně na organizaci vánočních her, které mi každoročně přinášejí spoustu práce a hlavně radosti. Snažím se také aspoň trochu vypomáhat úžasnému organizačnímu týmu, který už celá léta pečuje o plánování a realizaci sborových dovolených.

Přibýly mi i další aktivity, pomoc redakci časopisu Brána a snaha přispět k péči o zahradu.

■ *Překvapilo tě ve staršovstvu něco?*

Jak už psal ve svém nedávném rozhovoru třeba Lubor Kolář, ale zmínili to i ostatní starší, účast na staršovstvu mě přivedla k uvědomění, kolik „neviditelné“ práce je za běžným chodem

a aktivitami sboru. Cítím hluboký vděk ke všem, kteří se na tom podílí.

■ *Co děláš jako profesi?*

Momentálně jsem hlavně babička šesti vnoučat a důchodkyně. Jinak ale vlastně posledních pětadvacet let dělám pořád to samé – píšu učebnice češtiny jako cizího jazyka. Je to práce, při které se i sama stále něco učím, v minulých dvou letech jsme se například museli přeorientovat na oblast výuky online. V oboru je pořád co dělat, a proto mě to nepřestává bavit.

■ *Co ti dělá radost?*

Největší radost mi dělá určitě hlavně rodina. Koncem léta jsem taky byla moc ráda, že dost přšelo, po období sucha to snad doplnilo zásoby vody a oživilo usychající zahrady a lesy.

Taky mi udělalo radost, že jsme díky akci Učebnice pro Ukrajinu mohli poskytnout desetitisíce učebnic ukrajinským uprchlíkům, kterým to snad aspoň trochu pomohlo v jejich životě u nás.

■ *Co tě trápí?*

Chyby z minulosti a obavy do budoucnosti. Ale v tom, co se nedá napravit, nezbyvá než spoléhat na Boží milosrdenství a snad i lidské odpuštění a v tom, co bude, na Boží vedení.

■ *Nechceš ještě něco dodat?*

Ani ne. Jsem totiž dost upovídaná a mám dojem, že už jsem o sobě hodně věcí řekla v osobních i jiných rozhovorech, tak myslím, že už to stačí. ☺ Ale pokud se mě ještě chce někdo na něco zeptat, mileráda odpovím.

BRANKA PRO DĚTI

Hádanka krále Nebúkadnesara

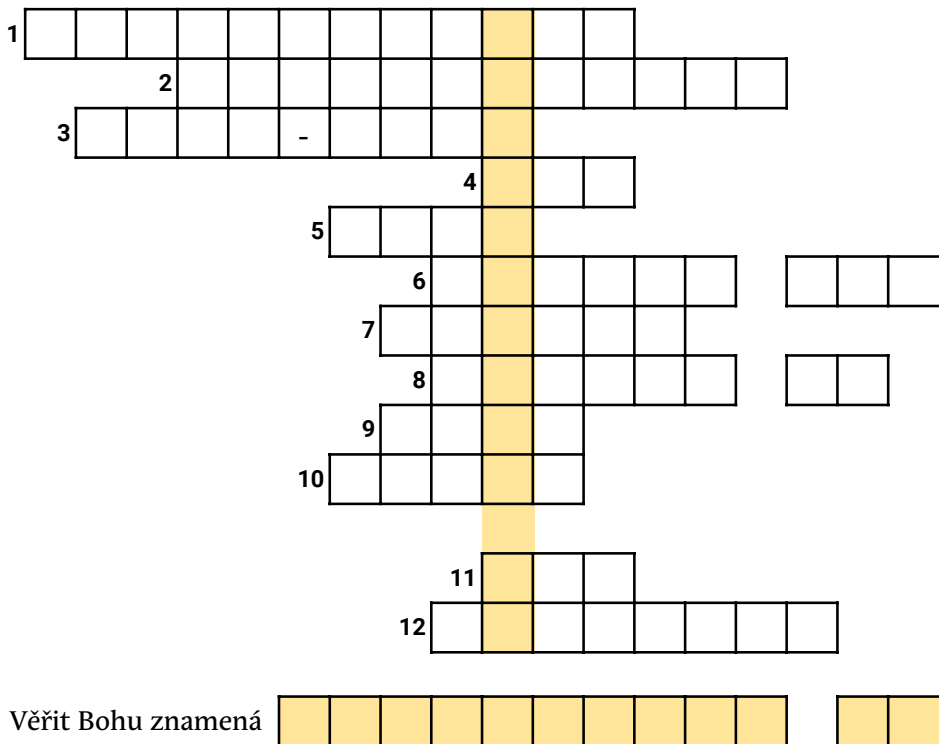
Milí příznivci rébusů,

zkuste v následujících větách najít schovaná slova. Jaká? To vám napoví fotka z nedělní školy.*

- *Stáli jsme celí prokřehlí na nádraží a čekali na zpožděný vlak.*
- *Hlídat bratříčka je těžké. Proběhne kolem mě dábelskou rychlostí a řítí se třeba do silnice nebo do řeky.*
- *Maminka se zlobila, že lezou do zahrady přes plot, místo aby ji obešli a vešli brankou jako slušní lidé.*
- *Nemohli jsme najít naši kočku. Vlezla totiž do koše s plyšovými hračkami.*
- *Tatínek má svůj nůž hodně rád. Jeho ostrí brousí vždycky pečlivě a opatrně.*

*) Najdete ji na zadní straně obálky.

Babylónská doplňovačka

Věřit Bohu znamená

- 1) Král, který dobyl Jeruzalém a odvedl do zajetí některé Judejce.
- 2) Babylónští učenci, kteří odhalovali různá tajemství a předpovídali budoucnost pomocí pozorování noční oblohy.
- 3) Kamarád Šadraka, Měšaka a Beltšasara.
- 4) Byli v jámě a najedli se až napodruhé.
- 5) Začátek nápisu, který se zjevil při hostině králi Belšasarovi.
- 6) Destinace pro ty, kdo se nepokloní Nebúkadnesarově soše.
- 7) Boží prorok v Babylóně, vykladač snů i tajemného nápisu na zdi. (A krmení, kterého se lvi nenajedli.)
- 8) Daniel to nesměl dělat, jinak ho čekala lví jáma. (Ale stejně to dělal.)
- 9) Část těla, která byla u sochy z Nebúkadnesarova snu vyrobena ze stříbra.
- 10) Při zaznění hudby se všichni museli klanět veliké soše z tohoto materiálu.
- 11) Rozrušilo to Nebúkadnesara tak, že si nechal zavolat všechny možné věštce, zaklínače, čaroděje a hvězdopravce.
- 12) Jedli to mládenci Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš (Beltšasar, Šadrak, Měšak a Abed-nego) místo královských lahůdek.

David a Běta Slabí

ROZHOVOR HÁDEJ S KÝM

■ *Jaké jsou tvoje první muzikantské vzpomínky?*

Tatínek byl houslistou v Symfonickém orchestru Čs. rozhlasu a maminka zpívala a hrála na kytaru, takže se u nás hodně muzicírovalo. Chodila jsem do hudebky na housle, hudební nauku a do pěveckého sboru.

Ve třinácti letech jsem pak začala hrát v Pražském studentském orchestru manželů Škampových, se kterým jsem poprvé hrála na velkých koncertech nebo natáčela dětskou filmovou operu Brundibár, na což mám dodnes pěkné vzpomínky.

■ *Ale po klasické hudebce jsi ještě studovala hudbu dál, vid?*

Dva roky jsem studovala na konzervatoři obor housle, pak jsem ze zdravotních důvodů studium přerušila a nakonec maturovala na gymplu.

Pak jsem šla na Konzervatoř Jaroslava Ježka (VOŠ) na obor *tvorba písňového textu a scénáře*, který je s hudbou pochopitelně úzce spojen.

Dneska jsem ráda, že jsem v mládí studovala hudební předměty jako obligátní kytaru, klavír, harmonii a tak, které mi umožňují třeba složit písničku a zapsat ji do not, vymyslet melodické linky pro nějaké další hlasy a nástroje... Pár let jsem taky studovala zpěv u profesorky Lídy Nopové na oddělení populární hudby...

■ *Zpěv se bude hodit, když máš letos na starost nácvik písní s dětmi do vánoční hry...*

Pokud nebudu mít angínu, tak doufám, že jo. ☺ Hodí se i praxe, kdy jsem po studiích učila hudební výchovu na Trojském gymnáziu, takže já ty svoje hudební dovednosti díky vánoční hře tak nějak po delší době oprašuju.

■ *Copak jsi v pozdějších letech na muziku zanevřela?*

To vůbec ne, ale pracovala jsem s ní většinou jako autor, ne jako aktivní muzikant. Byla hodně propojená se slovem a slovesností. Příležitostně jsem provozovala literárně-hudební vystoupení, psala články o hudbě a písňové texty, např. pro Anetu Langerovou. V náboženské redakci Českého rozhlasu jsem natočila komponovaný pořad „*Víra, naděje a láska v písních Ludka Rejchrtá*“, což byla samozřejmě srdeční záležitost. Ty písničky ve všech podobách mě drží už dlouho...

■ *A jaký je tvůj vztah k branické vánoční hře?*

No, já mám letos 30leté výročí, kdy jsem ji viděla poprvé. ☺ Pak jsem v ní řadu let hrála na housle, sledovala práci Ludka Rejchrtu, ale taky Tomáše Bedrníka při nácviku s dětmi a muzikanty a byla pro mě každoročním svátkem. Později jsem přicházela jako nadšený divák a jednou jsem zaskakovala v roli. Můj vztah k ní je zkrátka hluboký... ☺

Ptala se *Jitka Slavičková*.

Jméno zpodobané se dozvíte na konci strany 14.

CO PŘÁVĚ ČTU

Z Česka až na konec světa

Podtitul: Praktický průvodce pro misionáře a ty, kteří je podporují

Autoři: David Symon a Eliška Annadurai (nám dobře známá Eliška Adamcová)

Vyšlo v nakladatelství KMS v roce 2022. 210 stran

Výstižný název. A ještě výstižnější podtitul. I když netoužím být misionářkou, zajímalo mě o jejich životě číst a možná víc pochopit, čím si misionáři procházejí a čím si prošla Eliška. A co považují za potřebné sdělit případným zájemcům o misii. Četla jsem v knize o různých stránkách jejich života, o duchovním ukotvení misionářů, o emočním prožívání, o praktických otázkách, o logistice, o potřebě podpory, o komunikaci s domovem a také o vyhoření.

Ačkoliv jsem byla přítomna řadě Eliščiných prezentací a i nyní na sborové dovolené v Novém Městě u Jáchymova jsem vyslechla její a Muthuovo sdělení o Indii a o misijní i sociální práci tamtéž, kniha mě oslovila svou poctivostí. Řekla bych, že je vyčerpávající tematicky a že nic neskrývá, pokud to mohu posoudit. Teoretická témata jsou vhodně doplněna a ilustrována osobními sděleními konkrétních misionářů a misionářek. Přesto mě v knize jeden akcent překvapil, a sice důraz na podporu vysílajícího sboru. A to nejen finanční, ale modlitební a duchovní i jaksi lidskou.

Nejsem si jistá, jestli jsme jako sbor v tomto ohledu udělali to, co jsme udělat měli a co od nás Eliška potřebovala. Ráda si v Bráně přečtu případné sdělení jiných členů sboru, jak to vnímali oni.

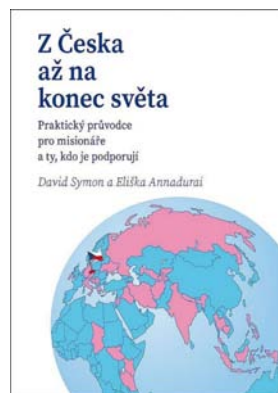
Důvody mé nevědomosti mohou být několikéré:

- jsem z jiné generace, a tudíž se ke mně některé informace z branického sboru třeba nedostaly. Pravidelně jsem dostávala a četla jen Eliščiny dopisy a zprávy o ní a o jejím působení v Indii a předtím ještě v Bosně.

- Eliščino skromné a spíše nenápadné vystupování.

Kromě až návodného popisu přípravy misionáře na výjezd i jeho návrat dává kniha i určitý pohled na misii ve světě. V závěru knihy jsou pak přehledně uvedeny další literární zdroje, a to jak v češtině, tak v angličtině.

Oba autoři dovedou pracovat s jazykem, takže se kniha dobře čte a mohu ji doporučit. Jakmile bude ukončena rekonstrukce kostela, zařadím ji do naší sborové knihovny.

Jarka Čierná

ÚVAHY NAD ÚVAHAMÍ 2

Text níže vznikl pro potřeby vedoucích na letním táboře Pecka. „Úvahy na druhou“ měly úspěch. Dokonce na ranních modlitebkách přibývalo účastníků. (Kdo byl někdy vedoucím na táboře, ví, že po několika nabitých táborových dnech, nočních poradách a s tělem rozlámaným ze spaní na karimatce se motivace vstát za chladného rána z vyhřátého spacáku hledá stále obtížněji.) A tak by byla škoda se o „Úvahy“ nepodělit.

V rámci ranní modlitebky zazněla uvedená píseň a četl se vybraný žalm a poté následovalo zamyšlení, založené na knize C. S. Lewise „Úvahy nad Žalmy“. (Přímé citace této knihy jsou v uvozovkách, v závorce uvádím stranu dle vydání z r. 2015.)

Soud v žalmech

- Písně: Kam v soudu den; Zní, zní, zní, hlas temný, tichý
- Četba: Žalm 9

C. S. Lewis začíná svou knihu těžšími tématy, v prvních kapitolách se vyrovnává s tím, co dělá žalmy pro křesťana nepochopitelnými, obtížně stravitelnými, někdy až nepřijatelnými. Své úvahy uspořádal takhle z prostého důvodu. „Naše generace byla vychována k tomu, aby na talíři nenechávala zbytky, a zdravou zásadou dětské gastronomie bylo spořádat nejprve ty nejméně lákavé kousky potrav, kdežto vybraná sousta si nechat nakonec.“ (str. 12) A jedním z takových těžších témat, kde navíc naráží na rozdílné pojetí židovské a křesťanské, je otázka Božího soudu. Ani zdaleka nestihneme projít všechno, co k tomu říká C. S. Lewis. Zmíním stručně, co utkvělo mně. (A nezapomínejte, že je to interpretace. ☺)

Křesťan se obvykle (a celkem náležitě) vnímá jako obžalovaný v trestním řízení a představa soudu ho děsí, žid vyhlížel soud jako ten, komu bylo v občansko-právní při ukřivděno a v rámci Božího soudu se konečně domůže práva – toho práva, které není jednoduše rovnostářské, nýbrž se zastává sirotka a vdovy, je spravedlivé v tom nejlepší starozákonním slova smyslu. Abraham a jiní svědkové víry byli spravedliví. My bychom možná raději řekli prostě dobří, laskaví, pokorní, Bohu milí. A v tomto duchu není divu, že žalmista Boží soud tak nedočkavě vyhlíží.

(Ž 96,12–13: Tehdy zaplesají všechny stromy v lese vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy. V Ž 9 Hospodin rozsoudí svět spravedlivě, protože na úpění spravedlivých nezapomněl.) Na tom samozřejmě není nic špatného. Ale má to háček. Člověk (žalmistu nevyjímaje) snadno sklouzne od „jsem v právu“ k „jsem spravedlivý“. Ale otázka, jestli tužka patří Petrovi, nebo Pavlovi, nemá nic společného s tím, kdo z nich dvou je hodnější chlapec. Pozor na sebespravedlnost, které se

žalmista někdy dopouští. Zkusme to pokorněji, žalmy o Božím soudu lze velmi dobře využít tak, že si sebe představíme ne jako žalobce, ale jako obžalovaného. (A nejde jen o to, co jsme udělali. Jde i o to, co jsme – jako kozli nebo nespravedlivý soudce z podobenství – neudělali.) Židovské pojetí Božího soudu doplňuje křesťanský obraz v důležitém aspektu.

„Všichni musíme spoléhat na Boží milosrdenství a na dílo Kristovo, nikoliv na vlastní dobrotu. Obraz občanskoprávní pře nám ale připomíná, že jsme se možná prohřešili nejen podle Božích měřítek (o tom není sporu), ale také podle měřítek lidských. Zapomínáme na většinu křivd, jichž jsme se dopustili. Ale ti, kterým jsme ublížili, nezapomínají, i když odpouštějí. A ani Bůh nezapomíná... Naše hádky jsou velice dobrým příkladem toho, jak a kde se křesťanské a židovské pojetí od sebe liší, a přitom bychom neměli ani na jedno zapomínat. Jako křesťané se samozřejmě musíme kát ze všeho hněvu, zášti a umíněnosti, jimiž jsme zavinili, že se rozhovor změnil v hádku. Můžeme si ale položit zásadní otázku: došlo-li k hádce, bojovali jsme poctivě? Nepředstírali jsme, že se zlobíme kvůli určité věci, a přitom jsme věděli nebo mohli vědět, že náš hněv pramení z jiné, mnohem méně přijatelné příčiny?“ (str. 17–18)

Žalmistův dotčený hlas nám někdy trhá uši. Jenže lidé, kterým bylo ukřivděno, se obvykle nechovají přívětivě. Dejme si pozor, abychom s výmluvou, že přece nikdo není spravedlivý, nebyli vůči druhým obyčejně lidsky nespravedliví.

Pane Bože, víme, že nejsme dokonalí a během svého života dokonalosti nedosáhneme, ale chceme udělat maximum. Prosíme, pomáhej nám, abychom byli nástroji tvé spravedlnosti, abychom se spolu s tebou dokázali zastat toho, kdo je v právu. Dej, abychom byli spravedliví k sobě i druhým a všechny své úkoly zastávali co nejpoctivěji. Přicházej nám, prosím, na pomoc tam, kde klopytáme. Děkuji, že můžeme věřit, že všechny křivdy budou jednou napraveny.

David a Běta Slabi

JAK UZDRAVIT LIDSKÉ SRDCE

Vánoční hra pro děti a mládež se každoročně nacvičuje v našem kostele od začátku listopadu a hraje se poslední adventní neděli. Titulek článku je názvem té, kterou připravujeme letos. Její biblické motto je tentokrát vybráno z **1. Korintským 2,14**: „*Přirozený člověk nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou pro něj bláznovstvím, a nemůže je pochopit, neboť se jim dá rozumět jen duchovně.*“

O čem hra letos bude? Ocitneme se ve filmových ateliérech, kde se právě natáčí celovečerní film o Ježíši Kristu...

Jak se záhy ukáže, jeho tvůrcům však více než o poselství filmu jde především o závratný zisk z tržeb na vstupném, příjmů z reklamy a tak dále. Mimo to chtějí získat prestižní filmovou cenu a světový věhlas všemi prostředky... Pro herce a herečky je zas důležitý jen jejich dokonalý vzhled, obdiv davů a růst jejich vlastní popularity, ve který s novým filmem doufají...

Naštěstí se ale v tomto prostředí najde i pár jedinců, kteří v průběhu natáčení uslyší a pochopí život a myšlenky Pána Ježíše a začnou je každý den žít i „na place“. Pokusí se tam zlepšovat mezilidské vztahy a ukázat svým kolegům, jaký má doopravdy význam onen výjimečný hlavní hrdina, kolem kterého a o kterém se točí celý film...

Hru „Jak uzdravit lidské srdce“ bych ráda věnovala **památce profesora Jaro Křivohlavého**, českého psychologa, autora mnoha krásných a užitečných knih, nadšeného houslisty, dlouholetého člena branického evangelického sboru a člověka, kterého jsem měla moc ráda. Hra je také z části inspirována jeho prací...

Ester Brandejsová

PROSBA

Sborové dovolené se v našem sboru každoročně konají již od roku 2000. U příležitosti ukončení mého aktivního působení coby spoluorganizátorky těchto akcí hodlám vydat přehled o všech 23 uskutečněných ročnících.

Zvláště první roky nejsou vždy doloženy fotografickým i jiným materiálem. Čerpám pouze z materiálů uvedených v našem časopisu Brána.

Obracím se proto na všechny pamětníky této dlouhodobé sborové aktivity a prosím o pomoc při jejím zdokumentování. Vaše fotografie, vzpomínky či konkrétní zážitky zašlete laskavě na e-mail: z.kucerova.branik@volny.cz nebo mně předejte osobně na nejbližších sborových setkáních.

Srdečně děkuji všem, kteří si udělají čas a zaslouží se tak o vydání tohoto almanachu.

Zdeňka Kučerová

SRDEČNĚ ZVEME NA EKUMENICKÉ SETKÁNÍ

VEČER DŮVĚRY

se SLAVNOSTÍ SVĚTLA

12. listopadu 2022

KOSTEL sv. VOJTĚCHA

Kolejní 676/4

Praha 6 – Dejvice

metro A, DEJVICKÁ

16:00 biblický úvod
a diskusní skupinky

19:30 Slavnost světla –
modlitba se zpěvy z Taizé

 Taizé
www.taize.fr/cs

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník
Telefon: 739 244 833, 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

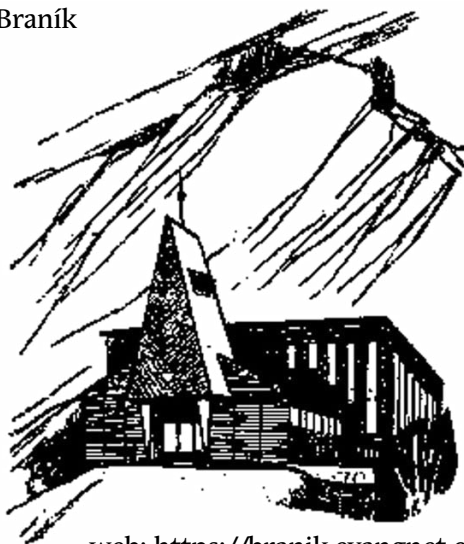
555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXVIII. ročník, číslo 10/říjen 2022

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Jarka Pecharová, Eva Friedrichová, Alžběta Slabá,
Jitka Slavičková, Petr Bísek

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková, David Navara, Jarka Čierná, Jiří Holý

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>

Redakční uzávěrka časopisu je ve čtvrtek po prvním pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

Z nedělní školy,
viz též *Hádanka krále Nebúkadnesara* (strana 7).